Omul prins în sfera forțelor ademenitoare

On Noiembrie 04, 2013

Activează energia conductorului intrinsec, fără să te îndepărtezi de ipostaza care îți poate încununa cu succes leadershipul.

Omul care îmbrățișează știința de a calcula și influența transformările, omul care încasează "cotele de întreținere" de la proprietarii umili ai vieții, selectați cu pricepere, omul cuprins de acea intensitate a cercetărilor experimentale care îi permit pași numeroși în aprofundarea conștiințelor, nu trebuie să precupețești nimic ca să-l găsești. Te găsește el pe tine.

O dată ieșit din casă, orice individ riscă să fie surprins de apariția bruscă a inevitabilului, lovit de trăsnetul slăbiciunii de a se opune acestei pătrunderi minuțioase și ascuțite în propriul univers.

Hannibal Lecter nu se lasă prins în iluziile vieții ca omul obișnuit. Nu se lasă niciodată pe mâinile altora. Ci activează energia reacției de transformare într-o personalitate cu caracter de lider, acea energie internă care-i permite manipularea slăbiciunilor și defectelor. El vrea să mânuiască puterea deplină. A lăuntricului. Căci, așa cum spunea Victor Hugo despre Balzac: el vrea să scormonească viciul, să disece patimile, să sondeze sufletul, inima, mintea, abisul care zace în fiecare om.

Leadership: Opera ta are în configurația ei acea componentă a personalității unui artist care își asumă realitatea după un model de gândire care inspiră solemnitate numai prin mărturia experienței sale de a îndrepta conștiințele într-o anumită direcție?

În Hannibal se produce frecvent câte un cutremur, o erupție puternică de nevoi. Fenomenul "viață" crește temperatura satisfacției cele mai intense. Iar influența acestei temperaturi asupra vitezei de reacție se dublează pe măsură ce energia de activare a conductorului intrinsec pulsează mai puternic în ambițiile sale. Pe măsură ce dorința de cunoaștere desăvârșită crește în intensitate.

Doar asta îi electrizează simțurile titanului. Pofta de viață acționată exclusiv de fluxul și refluxul pasiunilor arzătoare. Mărind astfel voința de a se impune altor voințe. Căci substanța lăuntrică declanșatoare de senzații intense, de noi forțe de analiză, de noi obsesii mistuitoare, are constituenți ce sunt purtători de sarcini dure. Creând un câmp de energie discordant cu celelalte câmpuri de energie cu care interacționează. Ca și cum ar fi vrut să ia lumea întreagă și să o facă a lui. Provocator, nu-i așa?

Modelul lui de gândire inspiră solemnitate prin mărturia experienței sale de a îndrepta conștiințele în direcția unei adânci filosofii a valorii vieții care spune că lumea nu apare de la sine, ci este creată prin intermediul unor legi ale teoriei probabilităților. De exemplu, este mai probabil ca o persoană să fie înșelată printr-o atitudine generoasă, decât printr-o deghizare a conștiinței și a profundului tău conformism.

Limitează-te la o singură ipostază, aceea de a fi om ! Cu defecte, cu lipsuri, cu pretenții la sinceritate. Însă strigătul conștiinței este ignorat dindărătul cortinei de fier a personalității tainice. Dorința de a întrebuința cu folos pocalul de foc al persuasiunii, cu rădăcinile strânse în jurul explorării unui spațiu plin de tendințe care mai de care mai interesante și mai greu de trecut, este tot mai ispititoare.

Iar omul prins în sfera forțelor ademenitoare ale existenței umane nu poate pune cătușe înclinațiilor care îl apropie de performanță. El nu-și poate înăbuși pornirile instinctive. Acele acțiuni puse-n slujba aviditătii native de a poseda totalmente puterea intelectuală și emoțională. Spiritul liber preferă să cutreiere necunoscutul, decât să devină un prizonier în celula amintirilor sau un servitor umil al vreunei cauze nobile.

Leadership: Riști să ajungi la un conflict cu propria-ți autoritate definitorie, datorită înclinației pe care o ai către experimentarea stărilor sufletești instabile?

În accepțiunea unei părți importante a leadershipului, omul nu este nevoit să-și justifice limitele încărcăturii de dorințe, pasiuni și înclinații, care mai de care mai interesante sau mai bune calitativ. Dar în raport cu victoria asupra propriei sale ființe, lăsând loc acel grup de preocupări lăuntrice să se extindă spre marginile acceptate de leadership, omul își poate deprecia valoarea.

În acest caz el nu mai poate beneficia de avantajul distanțării de demersurile cu accente negative și depreciative. Efectuând concomitent sau paralel manevre de conducere subtile, dar semnificative în consistența și anvergura pe care o capătă rolul său, în înțelegerea fenomenului de profunzime a omului, se poate întâmpla ca o serie de particularități incluse în "bugetul" orientativ de trăsături pozitive să distorsioneze funcțiile și responsabilitățile pe care trebuie cu adevărat să și le asume.

Omul este o stare sufletească instabilă atunci când păstrează în conștiința sa urmele impresiilor încercate odată, deci atunci când își întreține memoria cu umbrele trecutului sau cu consecințele evenimentelor relevante din viața sa.

Ca să te impui în zona psihologiei ca un factor instinctiv în conturarea sentimentului de receptivitate superioară trebuie să fie prezent în conștiința momentului experienței trecute a oamenilor deodată cu acela al experienței actuale.

Așa cum aspectele pe care artistul le imortalizează în tablourile sale devin la rândul lor suport al unor povești incitante, s-ar putea ca folosirea mult prea frecventă și îndelungată a capacității de a " *vedea în interior* ", într-o direcție care nu reprezintă întocmai produsul unui leadership bazat pe integritate și valori morale, să degenereze într-un montaj de provocări incitante care creează o experiență antrenantă.

Dar în final se poate ajunge la un război. La un conflict de proporții cu însăși autoritatea ta definitorie: sinele. Care va tinde să-și hrănească existența cu o tot mai mare atenție, cu un nou mod de a-și exprima individualitatea: " *Am să vă conving pe toți de autenticitatea mea.* "

Imprimi o anumită accelerație leadershipului, aplicând o forță internă care se opune excelenței?

Ești un om care vrea să știe și să încerce totul în materie de persuasiune? Vrei să capeți puterea unui spirit mobil, care se poate apropia de orice lucru, de orice ființă, de orice spectacol al leadershipului?

A imprima o anumită accelerație leadershipului, aplicând o forță internă care se opune excelenței, pătruns cu totul de voința de a nu renunța la viciul de a acționa exclusiv în baza pasiunilor arzătoare, înseamnă să creezi un câmp de energie discordant față de celelalte câmpuri de energie cu care interacționezi. Adică, să te îndepărtezi de normalul leadershipului acceptat în unanimitate.

Dorința de a întrebuința cu folos pocalul de foc al persuasiunii ce își are rădăcinile strânse în jurul explorării unui spațiu plin de tendințe, care mai de care mai provocatoare și mai greu de trecut, este tot mai ademenitoare. Dar a-ți demonstra cu orice preț aptitudinile de mânuire a puterii depline, îmbrățișând știința de a calcula și influența transformările oamenilor din jur - așa cum se întâmplă deseori în rândul celor mai talentați lideri – reduce calitatea și durabilitatea funcționării proprii.

În orice încercare de racordare a leadershipului la performanță vei fi supus tentației de a "forța nota". Vei fi supus tentativelor de a uza de autoritatea pe care ți-o oferă poziția, fără a-ți asuma răspunderea pentru eventualele neconcordanțe sau erori care pot apărea la un moment dat între tine și ceilalți oameni.

Factorul experimental care intervine în alcătuirea unei concepții despre natura umană se poate formula astfel: cu cât se perinda mai multe stări sufletești variate prin conștiință, cu atât suntem mai conștienți de existența lor: simțirea lor e mai vie.

Omul prins în sfera forțelor ademenitoare marchează posibilitatea de a transforma leadershipul într-o formă de tiranie indusă subtil prin manipularea oamenilor. Un fel de război psihologic cu consecințe nefaste de ambele părți.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-prins-in-sfera-fortelor-ademenitoare.html